

[Lysholt Hansen.]

det helt naturligt i hvert fald mindst at lade en skriftlig, regulær klage åbent gå ind til ministeriet.

Jeg må sige, at en mand efter min mening ville være totalt uegnet til at være censor nogetsteds, hvis han bruger Radioavisen til at meddele sin utilfredshed i stedet for at meddele den til det ministerium og den skole, hvor han føler tingene ikke er gået rigtigt til. Hr. lektor Troels Johansen vil få svært ved, tror jeg, i de fleste lærerkredse fremtidig at vinde tillid.

Arnfast (CD):

Det ligger lidt udenfor, men da ministeren nu oplyste om de dispositioner, der gøres ved Nr. Nissum, vil jeg gerne rejse det spørgsmål, om ministeren overvejer eventuelt også at arrangere flere linjer og hold på Jonstrup seminarium. Jeg er bekendt med, at der er nogle vanskeligheder derude med besættelse af kontorer o. lign. på grund af de indskrænkninger, som vi har lagt ryg til herindefra. Jeg vil gerne høre, om ministeren overvejer andre ændringer i forbindelse med de forhandlinger, der skal foretages omkring Det nødvendige — eller unødvendige — Seminarium.

Formanden:

Jeg mener, at det ligger langt uden for mødets dagsorden.

(Kort bemærkning).

Tove Nielsen (V):

Jeg forstår, at det passer hr. Lysholt Hansen enormt dårligt, at der lige netop på nuværende tidspunkt kommer nogle røster frem, som ikke er så rosenrøde som dem, der står i aktstykket, og som man fra regeringens og socialdemokratiets side gerne vil omtale Det nødvendige Seminarium med. Jeg synes ærlig talt, at hr. Lysholt Hansen med det kendskab, han har til undervisning og de forskellige uddannelsesinstitutioner, burde kunne forstå, at alt ikke kan være så rosenrødt, at der ganske naturligt også må være nogle kritiske røster, og at det ville være meget mærkeligt, om de ikke skulle komme frem.

Jeg gad vide, hvem der egentlig mener, at denne redegørelse eller orientering, der nu er kommet frem, skulle være fortrolig, som hr.

Lysholt Hansen siger. Det må vel være i ministeriet, man har stemplet det som fortroligt. Vi må have det frem. Det er nu engang sådan, at når eksamensresultater lægges frem, så må også den kritik, som censorerne kommer med, have lov at nyde fremme i offentligheden. Men jeg forstår, at denne sag åbenbart ikke tåler kritiske røster, kun positive røster.

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen (S):

Fortrolig eller ikke fortrolig — jeg opfattede det, ministeren her sagde, således, at denne klage, som var indsendt, var betragtet som en inofficiel klage fra vedkommende censor. Jeg ønsker sandelig ikke, hvis der ikke er grund til det, at tegne noget rosenrødt billede, men det gjorde denne censor fra Herning så sandelig heller ikke i aftes, tværtimod.

Dér er det, min eneste anke går på, at når han anså sagen for så alvorlig, så var det naturligvis hans pligt at give en officiel klage. Det må være helt klart, og jeg forstår, at indtil nu har der ikke været en officiel klage. Det vil jeg da gerne høre ministerens bemærkninger om. Jeg har betragtet det, jeg hørte her, som en meddelelse om, at han havde indgivet en inofficiel klage, som ikke skulle være at betragte som en klage over eksamen. Og hvis man opfører sig sådan og måneder efter vælter ud i Radioavisen med et så groft overfald, som han gjorde i aftes, så synes jeg egentlig, at værdigheden er røget.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg skal indlede med endnu en gang at beklage, at det har været nødvendigt at inddrage en enkelt lektors udtalelse på denne måde her i debatten.

Jeg vil godt bekræfte over for hr. Lysholt Hansen, at der ikke er tale om nogen klage. Der er tale om et skrift, som er tilstillet en faglig medarbejder i direktoratet, og fortroligstempelningen, fru Tove Nielsen, er ikke foretaget i direktoratet, men derimod af den, der indsendte dette, der ikke var nogen klage, men som altså var noget, den pågældende havde gået og spekuleret over.

Jeg mener helt bestemt ikke, at der er nogen af os, der har talt for, at der ikke skulle kunne komme kritiske røster frem,